

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Realkreditinstitutters omdannelse til aktieselskaber og fusion af fonde m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 18/1 90. Første behandling 1/2 90. Betænkning 28/3 90. Anden behandling 3/4 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Øget fleksibilitet med hensyn til dagpasningsordninger for børn samt tilskud til private børnepasningsordninger).

Af socialministeren (Aase Olesen).
(Fremsat 8/11 89. Første behandling 16/11 89. Betænkning 5/4 90).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Inger Stilling Pedersen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti blev vi meget glade, da socialministeren meddelte, at hun ville fremkomme med et forslag om nogle fleksible pasningsordninger, og vi var meget indstillet på at stemme for det for at få det vedtaget så hurtigt som muligt. Siden er der sket noget, og det kan man selvfølgelig have delte meninger om. Det er formuleringen, at det skal være to personer fra samme husstand.

Jeg synes, forslaget er blevet en del ændret ved det. Jeg ved godt, at socialministeren siger: Jamen der er jo forsøgsordninger, og man kan bare ansøge.

»Fra samme husstand« vil sige, at det ikke behøver at være mand og kone, det kan være mor og datter, det kan være far og søn. Begrundelsen er, at det er mere stabilt. Jamen der er da ikke nogen, der siger, at en datter fortsat bliver boende hjemme; hun kan meget hurtigt flytte igen.

Det, vi synes var det gode ved det oprindelige forslag, var, at det kunne være to nabokoner eller nogle fra samme arbejdsplads, som måske fandt ud af, at de sammen gerne ville lave en sådan pasningsordning. Jeg kan ikke forstå begrundelsen for og svarene på, at det skulle være nødvendigt at lave det på denne måde. Efter Kristeligt Folkepartis mening er der sket en forringelse af forslaget. Man kunne også forestille sig, at to af samme husstand, der skulle passe 10 børn, ikke kunne gøre det i deres eget hjem og derfor måtte gå uden for hjemmet og finde nogle lokaler. Men hvorfor kunne det så ikke lige så godt være nabokonen og en anden, der kunne leje lokaler i fællesskab? Jeg tror ikke, der er ret mange, der kunne tænke sig at skulle passe 10 børn i deres eget hjem. Der kræves i de fleste tilfælde nogle større lokaler.

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte ændringsforslag nr. 2, og vi ser os heller ikke i stand til at stemme for loven ved den endelige vedtagelse, idet vi mener, at der virkelig vil ske en forringelse gennem dette ændringsforslag.